

Czwartek 14 kwiecień 2005

7. uznaje, że w perspektywie wyborów parlamentarnych przewidzianych na koniec 2006 r./początek 2007 r. powinny zostać przeprowadzone systematyczne reformy w celu przywrócenia zasad dobrego rządzenia, tak aby komisja wyborcza i przejściowy rząd mogły pracować w atmosferze niezależności;
8. uznaje, że spójne działanie wszystkich ofiarodawców na całym świecie będzie niezbędne dla wsparcia takich reform;
9. wzywa wszystkie strony do powstrzymania się od niedemokratycznych praktyk oraz do przeprowadzenia wielostronnego dialogu poprzez pełne uczestnictwo w demokratycznym procesie parlamentarnym; wzywa szczególnie partie opozycyjne do zaprzestania bojkotowania działalności parlamentarnej, ponieważ agitacja i przemoc powodują cierpienia ludności Bangladeszu;
10. wyraża swoje poparcie dla zasadniczych kroków podjętych przez przedstawicieli UE w zeszłym roku w celu obrony praw mniejszości religijnych w Bangladeszu, takich jak ich fizyczna obecność w kompleksie Ahmadiyya Muslims w październiku 2004 r., kiedy fundamentaliści przygotowywali się do przeprowadzenia masowego ataku na kompleks;
11. wzywa Radę do przeanalizowania stosowania klauzuli o prawach człowieka i demokracji w Umowie o Współpracy między WE i Bangladeszem oraz do upewnienia się, czy rząd Bangladeszu wkłada odpowiednio duży wysiłek w celu zasadniczej poprawy sytuacji praw człowieka;
12. zauważa ostatnio podjęte przez rząd Bangladeszu skromne kroki w celu poprawy sytuacji politycznej w kraju, zamierza zachęcać rząd Bangladeszu do zapewnienia sytuacji przestrzegania prawa i porządku oraz wesprzeć każdy istotny postęp w zakresie dobrych rządów i wolności prasy, zwalczania korupcji oraz poszanowania praw człowieka;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich i państw kandydujących, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i rządowi Bangladeszu.

P6_TA(2005)0137**Pomoc humanitarna dla uchodźców z Sahary Zachodniej****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie pomocy humanitarnej dla uchodźców saharyjskich***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 marca 2000 r. w sprawie Sahary Zachodniej⁽¹⁾, w której „zwraca się do Komisji o zwiększenie pomocy humanitarnej dla uchodźców saharyjskich oraz wzywa ją w szczególności do zwiększenia pomocy humanitarnej dla ludu saharyjskiego, zwłaszcza w sektorze żywnościowym, zdrowotnym i edukacyjnym”;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2003 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2004, sekcja III: Komisja⁽²⁾, w której wzywa Komisję do zapewnienia gwarancji znaczącej i nieprzerwanej pomocy humanitarnej dla uchodźców saharyjskich;
- mając na uwadze sprawozdania Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych z dnia 20 października 2004 r. w sprawie ewentualnej redukcji personelu Minurso, w tym personelu cywilnego i administracyjnego (S/2004/827) oraz z dnia 27 stycznia 2005 r. w sprawie sytuacji dotyczącej Sahary Zachodniej (S/2005/49), wzywające wspólnotę międzynarodową do dalszego niesienia pomocy humanitarnej uchodźcom saharyjskim aż do rozwiązania konfliktu w Saharze Zachodniej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 29.12.2000, str. 354.

⁽²⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 457.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- mając na uwadze projekt Światowego Programu Żywnościowego ONZ (UNWFP) z dnia 5 maja 2004 r. w sprawie pomocy dla uchodźców w Saharze Zachodniej (WFP/EB.2/2004/4-B/4), który stwierdza pogorszenie warunków życia uchodźców saharijskich (opóźnienie wzrostu u dzieci, niedożywienie, anemia itp.) na skutek zmniejszenia pomocy;
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ludność saharijska znajduje się w obozach dla uchodźców w Algierii z powodu niedokończonych dekolonizacji oraz że przeżycie tej ludności zależy całkowicie od międzynarodowej pomocy humanitarnej;
- B. uwzględniając pogorszenie sytuacji humanitarnej, stwierdzone przez grupę posłów do Parlamentu Europejskiego podczas ich wizyty w dniach 3 — 6 marca 2005 r. w obozach dla uchodźców saharijskich (położonych w pobliżu Tindoufu, w południowo-zachodniej Algierii);
- C. mając na uwadze apel skierowany do państw ofiarodawców skierowany przez UNWFP w dniu 26 lutego 2005 r., który stwierdza, że począwszy od maja 2005 r. UNWFP nie będzie w stanie zapewnić pełnej dziennej racji żywnościowej 2 100 kcal dla 158 000 uchodźców saharijskich z powodu braku hojnych składek i pomocy zewnętrznej, co mogłoby mieć poważne skutki dla odżywiania i zdrowia uchodźców, a przede wszystkim kobiet i dzieci;
- D. zaniepokojony faktem, że zapasy skończą się w maju 2005 r., co narazi uchodźców żyjących już teraz w trudnych warunkach, na głęboki kryzys humanitarny, jeśli do tego czasu nie zostaną podjęte kroki w celu zapewnienia znaczącej i szybkiej pomocy, umożliwiającej załagodzenie tej poważnej sytuacji;
- E. mając na uwadze dramatyczne konsekwencje, które mogą wyniknąć z ciągłego zmniejszania pomocy niesionej uchodźcom saharijskim przez Komisję za pomocą Departamentu pomocy humanitarnej (ECHO) (uszczerpienie racji żywnościowych, pogorszenie sytuacji w dziedzinie zdrowia i edukacji, itp.);
- F. mając na uwadze istotną, szczególną i dodatkową pomoc (żywność, zdrowie, edukacja, mieszkania, higiena, itp.) świadczoną przez Komisję uchodźcom saharijskim do 2002 r. jako uzupełnienie pomocy polegającej na dostarczeniu podstawowych produktów przez instytucje Organizacji Narodów Zjednoczonych w ramach ich mandatu;
- G. G mając na uwadze, że kryzys humanitarny jest spowodowany między innymi brakiem istotnych postępów w poszukiwaniu sprawiedliwego i trwałego politycznego rozwiązania sytuacji politycznej w Saharze Zachodniej, które mogłoby być zaakceptowane przez wszystkie zainteresowane strony;
1. wzywa Komisję do przyznania natychmiastowej pomocy, umożliwiającej zaradzenie trudnej sytuacji, w jakiej znajdują się obecnie uchodźcy saharijscy;
 2. wzywa Komisję do zwiększenia i zróżnicowania niesionej pomocy, tak aby powrócić przynajmniej do poziomu z 2002 r., zapewniając tym samym uchodźcom saharijskim możliwą do zaakceptowania, minimalną rację żywnościową, oraz do jednoczesnego dalszego koncentrowania uwagi na takich obszarach jak zdrowie, edukacja, mieszkania i transport;
 3. ponownie zwraca się do Komisji z wezwaniem, zawartym w ust. 66 wymienionej wyżej rezolucji z dnia 23 października 2003 r. o podjęcie właściwych kroków w celu zagwarantowania pomocy dla uchodźców saharijskich i, w każdym wypadku, o nieprzerywanie tej pomocy, nawet chwilowo, z powodów czysto administracyjnych;
 4. wzywa Komisję do zaangażowania europejskich organizacji pozarządowych, które mają już doświadczenie w terenie, w realizację programów ECHO na rzecz uchodźców saharijskich w celu zagwarantowania efektywnego i szybkiego wdrożenia pomocy przyznanej przez Unię Europejską;
 5. zwraca się do Komisji o przyczynienie się do zwiększenia potencjału administracyjnego dla pomocy humanitarnej w obozach dla uchodźców poprzez współpracę z organizacjami saharijskimi powołanymi specjalnie do tego celu;
 6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, rządowi Maroka, Frontowi Polisario i Przewodniczącemu Unii Afrykańskiej.